

ת"פ (תל אביב) 25184-06-21 - מדינת ישראל נ' לונג ריינבו בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 25184-06-21 מדינת ישראל נ' לונג ריינבו בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט ציפורה גילוני (גז)

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד שלומי שחר

נגד

הנאשמים: 1. לונג ריינבו בע"מ
2. בן אוחנה
ע"י ב"כ עוה"ד עדן פוליטקין

גזר דין

השתלשלות העניינים

כתב האישום ודחיית הבקשה לשליחת הנאשם 2 לבית המשפט הקהילתי

1. בתאריך 10.6.2021 הוגש כתב אישום נגד הנאשמים 1-2 המייחס להם שלושה אישומים הכוללים עבירות לפי סעיפים 117(ב)(5), 117(ב)(3), 117(ב1) ו-117(ב)(8) לפי חוק מס ערך מוסף התשל"ו 1975 (להלן: "חוק מע"מ" ו/או "החוק").

2. בתאריך 24.1.2023 בית המשפט (כב' הש' מאסרווה) נעתר לבקשת ב"כ הנאשם 2 והורה על שליחתו של הנאשם 2 לבדיקת התאמה לבית המשפט הקהילתי.

3. בתאריך 20.4.2023 התקבל תסקיר חיובי משירות המבחן אשר מצא את הנאשם 2 מתאים למסלול בית המשפט הקהילתי ברמלה בכפוף להעברת מחוז שיפוט.

4. בתאריך 13.6.2023 דחה בית המשפט (כב' הש' מאסרווה) את בקשת ב"כ הנאשם 2 לקבל את המלצת שירות המבחן ולהפנותו לבית המשפט הקהילתי בקובעו את הדברים הבאים: "לאור כל האמור לעיל, ועל אף המלצת שירות המבחן, אני דוחה את הבקשה להפניית עניינו של הנאשם לבית המשפט הקהילתי. עם זאת, ולאור הנתונים האישיים שעלו לפני, אם הנאשם יבחר להודות בתיק, ניתן שבית המשפט יערוך בחינה יסודית באשר לסיכויי שיקומו אך זאת לפי המסלול הרגיל ובמסגרת הסמכויות הכלליות שנתונות לבית המשפט לפי תיקון 113

לחוק העונשין וחוק סדר הדין הפלילי, לרבות האפשרות לסטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום".

כתב האישום המתוקן והסדר טיעון

5. בתאריך 31.1.2024 הוגש כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים ובית המשפט הרשיע את הנאשמים 1 ו-2 בעובדות כתב האישום המתוקן, כמפורט בהכרעת הדין, בביצוע עבירות לפי סעיפים 117(ב)(8) ו-117(ב1) לחוק מע"מ יחד עם סעיף 117 (ב2)(3) לחוק מע"מ והורה על שליחת הנאשם 2 לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר בעניינו.

6. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, חברת לונג ריינבו מסחר בע"מ (להלן: "**נאשמת 1**") הינה חברה פרטית מוגבלת במניות אשר התאגדה בישראל על פי חוק החברות, התשנ"ט-1999, נרשמה כעוסק לעניין חוק מס ערך מוסף התשל"ו 1975 (להלן: "**חוק מע"מ**" ו/או "**החוק**") שתחום עיסוקה הוא מסחר בזהב. במהלך החודשים ינואר 2016-אפריל 2016 (להלן: "**התקופה הרלוונטית לכתב האישום המתוקן**") היה בן אוחנה (להלן: "**הנאשם**" ו/או "**נאשם 2**") מנהלה הפעיל של נאשמת 1.

7. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין התאריכים 5.1.2016 - 25.4.2016 הוציאו הנאשמים 36 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס לחברת מיה מסחר בזהב (להלן: "**חברת מיה מסחר**") ולחברת יניב רותם שיווק תכשיטים בע"מ (להלן: "**חברת יניב רותם**") בסך כולל של 34,541,699 ₪ אשר סכום המע"מ הנובע מהן הינו בסך של 5,018,879 ₪ (קרן מס) מבלי שבוצעו בפועל העסקאות נשוא החשבוניות, בחלק מהמקרים ביחד עם אחר, כמפורט להלן:

א. בין התאריכים 5.1.2016 - 24.3.2016 הוציאו הנאשמים 20 חשבוניות כוזבות לחברת מיה מסחר בסך כולל של 21,326,826 ₪ אשר סכום המע"מ הנובע מהן הינו בסך של 3,098,770 ₪ (קרן מס).

ב. בין התאריכים 24.2.2016 - 25.4.2016 הוציאו הנאשמים 16 חשבוניות כוזבות לחברת יניב רותם בסך כולל של 13,214,873 ₪ אשר סכום המע"מ הנובע מהן הינו בסך של 1,920,110 ₪ (קרן מס).

8. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, חברת מיה מסחר ויניב רותם קיזזו את החשבוניות הנ"ל כתשומות בדיווחיהם החודשיים למע"מ.

9. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמים עשו את המעשים המתוארים לעיל מתוך בצע כסף ובמטרה להביא לכך כי חברות מיה מסחר ויניב רותם יתחמקו או ישתמטו מתשלום המס בו הן חבות בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 117(ב1) ו-117(ב2)(3) לחוק מע"מ.

10. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום המתוקן, נמנעו הנאשמים מניהול ספרי חשבונות או רשומות אחרות שהיה עליהם לנהל על-פי תקנות מס ערך מוסף (ניהול פנקסי חשבונות) התשל"ו - 1976 וניהול פנקסי חשבונות או רשומות בסטייה מהותית מהוראות החוק או התקנות על פיו תוך שימוש בכל ערמה, מרמה או תחבולה ובמטרה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ.

דחיית הבקשה לחזרה מהודייה

11. בתאריך 21.2.2024 הגיש ב"כ הנאשם 2 בקשה לחזרה של הנאשם מהודייתו, המאשימה בתגובתה מתאריך 29.2.2024 התנגדה לכך ובית המשפט (כב' הש' מאסרווה) דחה בהחלטתו מתאריך 16.5.2024 את בקשת הנאשם 2 בקובעו כי ההליך שהוביל לחתימת הנאשם על הסדר הטיעון היה תקין והנאשם 2 לא הרים את הנטל הנדרש לחזרה מהודייה.

תסקירי שירות המבחן

12. בתאריכים 14.1.2025, 24.3.2025 ו-29.6.2025 הוגשו לבית המשפט תסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 אשר סקרו את מצבו האישי, הכלכלי והתעסוקתי של הנאשם 2 לרבות השתלבותו בקבוצה טיפולית של עברייני מרמה במסגרת שירות המבחן.

13. לפי תסקיר שירות המבחן, הנאשם בן 31, נשוי, אב לתינוקת ומתגורר בבית משפחה של אשתו בבת-ים ועובד עם אביו בעסק המשפחתי כנהג משאית. עוד פירט התסקיר כי הנאשם סיים 10 שנות לימוד ולא שירת בצבא בשל אי התאמה ומעורבות בפלילים. בנוסף פירט התסקיר כי לנאשם שתי הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות של העלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים כשהאחרונה היא משנת 2023 בגינה הושת על הנאשם בין היתר צו מבחן וצו של"צ. עוד עולה כי הנאשם החל לעשות שימוש בסמים ולצרוך אלכוהול מגיל 16 כאשר בשנת 2022 פנה לגמילה באשפוזית "הדרך" לאחריה, לדבריו, הפסיק את השימוש באלכוהול ובסמים.

14. בתסקיר מתאריך 14.1.2025 התרשם שירות המבחן כי הנאשם התקשה לשתף באופן נרחב אודות דפוסי חשיבה מרמתיים וסבר שיש לשלבו בטיפול שיסייע לו להעלות את המודעות למאפייני חשיבה והתנהגות פורצי גבולות. בנוגע להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום שירות המבחן לקח בחשבון כגורמי סיכון את ההערכה כי בבסיס התנהגות הנאשם בעת ביצוע העבירות נשוא תיק זה היה הנאשם ממוקד בצרכיו האישיים והתועלתניים מבלי להביא בחשבון השלכות אפשריות של מעשיו גם כשהיה מודע לכך שהתנהגותו פורצת חוק וכגורמי סיכוי לקח בחשבון כי כיום הנאשם בעל משפחה, הביע רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי ולקחת חלק בהליך טיפולי. משכך ביקש שירות המבחן לדחות את מתן ההמלצה בעניינו של הנאשם על מנת לשלבו בקבוצה ייעודית בתחום המרמה.

בתסקיר מתאריך 24.3.2025 התרשם שירות המבחן כי הנאשם משתף פעולה ומתחבר למשתתפים האחרים בקבוצה ולמטרות הטיפוליות ומשכך התבקש זמן נוסף על מנת לתת המלצה סופית בעניינו.

בתסקיר המשלים מתאריך 29.6.2025 המליץ שירות המבחן על מתן צו של"צ בהיקף של 300 שעות בקובעו את הדברים הבאים: "הערכתנו כי הטיפול מהווה גורם המסייע בצמצום הסיכון להישנות ביצוע עבירה על החוק מצידו. על כן ומאחר ואנו סבורים כי קיימת חשיבות בכך שהוא ימשיך בתהליך השיקום, אנו ממליצים על הטלת ענישה באפיק טיפולי שיקומי וזאת בדרך של צו מבחן למשך שנה במהלכה ימשיך להשתתף בקבוצה טיפולית בשירותינו ובנוסף, כענישה חינוכית מוחשית אנו ממליצים על צו של"צ בהיקף נרחב של 300 שעות".

15. בתאריך 7.7.2025 בהסכמת הצדדים ניתנה על-ידי הכרעת דין מתקנת בעקבות פסק הדין ברע"פ 2384/24 **חאמד שריתח נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (3.4.2025) במסגרתה הנאשמים הורשעו בעבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ וב-11 עבירות לפי סעיפים 117(ב)(1) ו-117(ב)(2)(3) לחוק מע"מ.

16. הטיעונים לעונש נשמעו בפניי בתאריך 7.7.2025.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני התביעה

17. ב"כ המאשימה תיאר את כתב האישום והסדר הטיעון שנחתם בין הצדדים במסגרתו הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום המתוקן ויטענו באופן פתוח לעונש כאשר הנאשם 2 יהיה מנוע מלטעון לאי הרשעה בהדגישו כי הנאשמים הוציאו מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס לחברות מיה מסחר ויניב רותם בסך כולל של למעלה מ-35 מיליון ₪ כאשר סכום המס הגלום בהם הוא 5 מיליון ₪ מבלי שהעסקאות נשוא החשבוניות בוצעו בפועל.

18. ב"כ המאשימה טען שיש להשקיף על מעשיו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, כמסכת עבריינית אחת בהתאם למבחן הקשר ההדוק לפי הלכת ג'אבר.

באשר לפגיעה בערכים המוגנים - ב"כ המאשימה טען כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בבסיס העבירות הינה משמעותית ביותר בשל היקף העבירות, סכום המס שנגרע מהקופה הציבורית העומד על מיליוני ₪, העובדה כי העבירות בוצעו לאורך תקופה של ארבעה חודשים והנאשם לא פעל כלל לתיקון הנזק שנגרם לקופה הציבורית ולא הסיר את המחדל.

באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות - ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת העבירות שביצע הנאשם בשים לב לגובה המחדל שלא הוסר ולהיקף העבירות.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת - ב"כ המאשימה טען בהפנותו לפסיקה אותה הגיש, כי מתחם העונש ההולם נע בין 24-54 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית כאשר מתחם הקנס נע בין 251,000 - 502,000 ₪ וטען שיש למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם הן באשר לרכיב המאסר והן באשר לרכיב הקנס נוכח הודיית הנאשם, חלוף הזמן, נסיבותיו האישיות מחד והיקף העבירות ואי הסרת המחדל מאידך. עוד הסביר כי אלמלא המעורבים האחרים בפרשה ואלמלא ביצע את העבירות עם אחר, מתחם העונש ההולם היה צריך לנוע בין 50-66 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות - ב"כ המאשימה ציין לזכות הנאשם את הודייתו בהזדמנות הראשונה שהביאה לחסכון בזמן שיפוטי יקר, חלוף הזמן, נסיבותיו האישיות והעובדה כי היות הליך זה הינו חלק מפרשה רחבת היקף במסגרתה הנאשם ביצע את העבירות יחד עם אחר. לחובת הנאשם טען שיש לזקוף את אי הסרת מחדלי כתב האישום ואי תיקון הנזק שנגרם לקופה הציבורית.

באשר לתסקירי שירות המבחן ב"כ המאשימה ציין כי מעיון בתסקירים עולה כי הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו והטיפול מהווה אך גורם מסייע בצמצום הסיכון להישנות ביצוע העבירה כאשר הסיכון לעבריינות עדיין קיים. עוד הדגיש כי יש קושי לבחון שיקום בכל הנוגע לעבריו מס בוודאי במידה המצדיקה סטייה מהמתחם גם בשים לב לכך כי הנאשם לא הסיר את המחדל נשוא כתב האישום ואף לא עשה מאמץ להסיר גם חלק ממנו. בעניין זה הדגיש כי מלאכת גזירת הדין הינה באחריות בית המשפט אשר לא חייב לקבל את המלצת שירות המבחן כפי שעולה מהפסיקה.

לאור כל האמור עתר ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם 30 חודשי מאסר, קנס כספי שינוע בין 251,000-502,000 ₪, מאסר ע"ת והתחייבות להימנע מביצוע עבירה ועל הנאשמת 1 קנס סמלי שכן מדובר בחרה לא פעילה.

טיעוני ההגנה

19. בדומה למאשימה טענה ב"כ הנאשם כי מדובר באירוע אחד ומשכך יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

באשר לנסיונות ביצוע העבירה, טענה ב"כ הנאשם כי מדובר בהרשעה ב-11 עבירות בגין הוצאת 36 חשבוניות במהלך תקופה קצרה של ארבעה חודשים כאשר מדובר במקרה שמתאפיין בהעדר תחכום שכן הנאשם שימש "קוף" לפעילותם של אחרים כפי שעולה מגזרי הדין הנוספים בפרשה.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת - ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 15-30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בעניין זה הפנתה לת"פ 25145-06-21 **מדינת ישראל נ' מיה מסחר ואח'** [לא פורסם] (29.4.2025) ולפסקי דין נוספים בהם בין היתר ת"פ 39146-10-20 **רשות המיסים נ' אורלי מוחבר** [פורסם בנבו] (29.5.2025) ות"פ 18588-01-18 **בית המכס ומע"מ ירושלים נ' איציק כהן ואח'** [פורסם בנבו] (27.10.2024) (להלן: "**עניין איציק כהן**") אשר לשיטתה חמורים יותר מעניינינו כאשר בעניין איציק כהן בית המשפט מצא לסטות ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום ושיהוי אשר לדבריה רלוונטיים גם למקרה שלפניי.

באשר לסטייה ממדיניות הענישה הנוהגת - ב"כ המאשימה טענה שעל בית המשפט לסטות ממתחם העונש ההולם בשל טעם כפול של שיהוי ושיקום. באשר לשיהוי - לדבריה מאז מועד ביצוע העבירות חלף כמעט עשור ומאז הפסקת ביצוע העבירות עד להגשת כתב האישום חלפו למעלה מחמש שנים. לדבריה שיהוי בהגשת כתב אישום גורם לנזקים רבים בהם מניעת שיקום ומשכך יש לחרוג ממתחם העונש ההולם. באשר לשיקום - ב"כ הנאשם הפנתה לתסקיר המשלים מתאריך 29.6.2025 אשר תיאר את השתלבות הנאשם בקבוצה טיפולית אשר מהווה נדבך חשוב בדרך לשיקום כאשר הדגישה כי הנאשם כבר עבר כברת דרך משמעותית בשיקום בכל הנוגע לטיפול בהתמכרותו לאלכוהול ולסמים. משכך, אף מטעם זה, לשיטתה, יש להעדיף את שיקולי השיקום ולחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם.

באשר לנסיונות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טענה ב"כ הנאשם כי הנאשם צעיר כבן 32 נשוי ואב לתינוקת אשר עובד בשנים האחרונות כנהג משאית בעסק המשפחתי ומתמודד עם חובות להוצל"פ בעטיים לא הסיר את המחדל נשוא כתב האישום הגם שלדבריה ניסה לפעול להסרתו. עוד ציינה כי הנאשם ביצע את העבירות עת היה צעיר מאוד, על רקע התמכרות לסמים ולאכזריות אשר גרמו לו לחוסר שליטה, הביע חרטה על מעשיו, שיתף פעולה וחסך מזמנו היקר של בית המשפט.

לאור כל המפורט עתרה לסטות ממתחם העונש ההולם ולהטיל על הנאשם 2 עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות בנוסף לצו מבחן למשך שנה במהלכה ימשיך להשתתף בקבוצה טיפולית כפי המלצת שירות המבחן. לחילופין טענה כי ככל שבית המשפט יסבור שאין לסטות מהמתחם יש להטיל על הנאשם עונש ברצפת מתחם העונש ההולם.

20. הנאשם בדברו האחרון בפני בית המשפט, ביקש כי בית המשפט יתחשב במצבו בבואו לגזור את העונש וציין כי

אשתו, אשר התייתמה לפני כחצי שנה, היא חולת סכרת ולדבריו שהותו לידה מסייעת לה גם בהיבט זה.

דין והכרעה - קביעת מתחם העונש ההולם

כללי

21. תיקון 113 לחוק העונשין הסדיר את הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בקבעו מנגנון תלת שלבי בעת גזירת העונש. **בשלב הראשון** יקבע בית המשפט את מספר האירועים הנכללים בעובדות כתב האישום וכנגזרת מכך יקבע את מספר מתחמי הענישה. **בשלב השני** יקבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתחשב בעקרון המנחה: הלימה בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. במסגרת זו ייתן בית המשפט דעתו **לשלושה פרמטרים**: הערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. **בשלב השלישי** יבחן בית המשפט את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לרבות נסיבות האישיות של הנאשם, ובהתחשב באלה כמו גם בשיקול הרתעת היחיד והרבים, יקבע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה. חריגה מהמתחם תתאפשר רק בנסיבות חריגות של שיקום, או בהתקיים צורך יוצא דופן בהגנה על שלום הציבור (סעיף 40א-40יג **לחוק העונשין**).

22. בענייננו ובשים לב אף להסכמת הצדדים בעניין זה, אני מוצאת כי כתב האישום מתאר אירוע אחד מתמשך בהתאם למבחן הקשר ההדוק שנקבע בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.10.2014) ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנוהגת

23. באשר לערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות - עסקינן בעבירות מס מסוג פשע המהוות עבירות כלכליות, המבוצעות מתוך רדיפת בצע, בניסיון להשיג רווח קל על חשבון הציבור ולכן יש לאיין את אלמנט הכדאיות הכלכלית בביצוע. כתוצאה מביצוע העבירות במקרה שלפניי, נגרע מהקופה הציבורית סכום בהיקף משמעותי ביותר של כ-5 מיליון ש"ח כאשר מעשי הנאשם נפרשו על פני תקופה של ארבעה חודשים. מעבר לפגיעה בקופה הציבורית, עבירות מסוג זה פוגעות בעקרון שוויון הנשיאה בנטל המס ובחשיבות שימור מנגנון הדיווחים לרשויות המס תוך פגיעה באמון הציבור בשלטון החוק. מדובר בעבירות שביצוען קל וגיליון קשה, בבסיסן בצע כסף וביסודן מרמה. בהתאם, מדיניות הענישה מסוג זה מחמירה ומושפעת ממידת התכנון והתחכום, משך ביצוע העבירות, השיטתיות שבביצוען וסכומי המס אשר נגזלו מהקופה הציבורית.

24. באשר לנסיבות ביצוע העבירות - במקרה שלפניי סכום המס שנגרע מהקופה הציבורית הינו בהיקף של 5 מיליון ₪, העבירות נפרשו על פני תקופה של ארבעה חודשים והנאשם לא הסיר את המחדלים. חומרת המעשים נלמדת מהיקף העבירות וסכום המס שנגזל מהקופה הציבורית ומשכך, במקרה שלפניי, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים **הינה גבוהה**.

25. באשר למדיניות הענישה הנוהגת - העיקרון המנחה בענישה בעבירות מס מסוג פשע לרבות עבירות מסוג פשע לפי חוק מע"מ, הוא שיש לגזור בגין עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה (למשל-רע"פ 1685/24 **מהדי חמדה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.3.2024); רע"פ 7135/10 **חן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (03.11.2010); רע"פ 5823/09 **באשיתי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.8.2009) ורע"פ 5308/18

ג'בארין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (18.7.2018).

ברע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.12.18), בית המשפט הדגיש את החומרה בביצוע עבירות מס: "בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. **נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל**..."

26. עיון בפסיקה הנוהגת במקרים דומים, מלמד כי העונש המוטל על נאשמים במקרים דומים נע בין 20-45 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה, פרמטרים שעל בית המשפט לשקול בבואו לגזור את הדין הינם היקף העבירות, סכומי המס שנגרעו מהקופה הציבורית, משך ביצוע העבירות, ריבוי המעשים והתחכום בביצועם והסרת/אי הסרת המחדלים.

27. אפנה לפסיקה ממנה ניתן ללמוד על רמת הענישה הנוהגת במקרים דומים שחלקה הובאה על ידי הצדדים:

א. עפ"ג 132042-02-24 **תמר מתי נ' מדינת ישראל** [לא פורסם] (28.10.2024) - המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון במסגרתו הגבילה עצמה התביעה לרף של 28 חודשי מאסר בביצוע ריבוי עבירות של ניכוי מס תשומות בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 117(ב)(5) ו-117(ב)(3) לחוק מע"מ וריבוי עבירות של הוצאת מסמכים הנחזים כחשבוניות מס לפי סעיף 117(ב)(3) על פני חמש שנים כאשר סכום המחדל הפלילי עמד על 3.9 מיליון ₪ ולא הוסר. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18-40 חודשי מאסר וקנס הנע בין 80,000 - 250,000 ₪ וגזר על הנאשם 22 חודשי מאסר, 4 חודשי מאסר ע"ת, קנס בסך 80,000 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. בהתאם להמלצת בית המשפט המחוזי, המערער חזר בו מערעורו.**

ב. עפ"ג 64777-08-18 **מוראד גרדאת נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (27.1.2019) - בית משפט השלום הרשיע את המערער בביצוע 61 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדון, זאת בכוונה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות - לפי [סעיף 117\(ב\)\(5\)](#) ו-[117\(ב\)\(3\)](#) לחוק מע"מ וכן בעבירת מרמה ותחבולה, בנסיבות מחמירות - לפי [סעיף 117\(ב\)\(8\)](#) בשילוב [סעיף 117\(ב\)\(3\)](#) לחוק מע"מ. **סכום המחדל הפלילי עמד על למעלה מ-3.6 מיליון ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24-54 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וגזר כל המערער 30 חודשי מאסר, 7 חודשי מאסר ע"ת וקנס בסך 100,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המערער על חומרת העונש.**

ג. ת"פ 58518-12-23 **מדינת ישראל נ' אסף דוד מור** [לא פורסם] (10.3.2025) - בית המשפט הרשיע את הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון עם טווח ענישה בביצוע 123 עבירות לפי סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ ועבירה אחת לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ. **סכום המחדל הפלילי, אשר לא הוסר, עמד על כ-5,008,327 ₪. בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון בין הצדדים וגזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל אשר 14 חודשים מתוכם נגזרו על הנאשם במצטבר לעונש**

מאסר שנגזר עליו בתיק אחר, מאסר ע"ת, קנס בסך 10,000 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע עבירה בגובה 30,000 ₪.

ד. ת"פ 25145-06-21 **מדינת ישראל נ' מיה מסחר ואח'** [לא פורסם] (29.4.2025) - בית המשפט הרשיע את הנאשמים על יסוד הודאתם לאחר הליך גישור ובמסגרת הסדר טיעון סגור (למעט רכיב הקנס) בביצוע ריבוי עבירות לפי סעיפים 117(ב)(5), 117(ב)(1) ו-117(ב)(8) לחוק מע"מ. **סכום המחדל הפלילי אשר לא הוסר עמד על 8.5 מיליון ₪. בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון וגזר על הנאשם 24 חודשי מאסר, 12 חודשי מאסר ע"ת, התחייבות להימנע מביצוע עבירה בגובה 50,000 ₪ ונמנע מלהטיל קנס נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.**

ה. ת"פ 41762-06-23 **מדינת ישראל נ' מרדכי פלוצר** [פורסם בנבו] (7.4.25) - בית המשפט הרשיע את הנאשם ב-27 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ ועבירה אחת לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ. **סכום המחדל הפלילי עמד על 1,333,601 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15-30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר, 12 חודשי מאסר ע"ת, קנס בסך 90,000 ₪.**

ו. רע"פ 7749-18 **חאלד מוגרבי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.11.2018) - בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירות לפי סעיפים 117(ב)(6), 117(ב)(3), 117(ב)(2)(3), 117(ב)(8) ו-117(ב)(1) לחוק מע"מ לאחר שהתחמק מתשלום מס בסך 1,050,000 ₪. **המחדל לא הוסר. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18-42 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים וגזר על הנאשם 21 חודשי מאסר, 6 חודשי מאסר ע"ת למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירות מע"מ או מס הכנסה מסוג פשע, 3 חודשי מאסר ע"ת למשך 3 שנים לבל יעבור עבירות מע"מ או מס הכנסה מסוג עוון וקנס בגובה 50,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו, תוך שהוא נותן משקל להודיית הנאשם ולקידת האחריות על-ידו, נסיבות חייו המורכבות, מצבו הבריאותי וחלוקף הזמן מביצוע העבירות. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם העונש ההולם שקבע בית משפט השלום אך הפחית את עונשו של הנאשם ל-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור והותיר את העונש שגזר בית המשפט המחוזי על כנו.**

ז. עפ"ג 11208-01-22 **ויצמן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.5.2022) - בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המערער שהורשע על יסוד הודאתו בריבוי עבירות לפי סעיפים [117\(ב\)\(1\)](#), [117\(ב\)\(3\)](#), [117\(א\)\(14\)](#), [117\(א\)\(4\)](#), [117\(א\)\(7\)](#), [117\(א\)\(13\)](#) ו-[117\(ב\)\(8\)](#) לחוק מע"מ. **סכום המחדל עמד עד כ-1.22 מיליון ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15-30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר, 11 חודשי מאסר ע"ת, קנס בסך 80,000 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה בסך 100,000 ₪ תוך שהוא זוקף לחומרה את עברו הפלילי של הנאשם, מידת התחכום בביצוע העבירות ולקולא את הודייתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.**

ח. ת"פ (תל אביב-יפו) 32677-06-20 **מדינת ישראל נ' עלי עאידי** [פורסם בנבו] (9.5.2022) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו ב-43 עבירות של הוצאת חשבוניות כוזבות, לפי [סעיף 117\(ב\)\(3\) לחוק מע"מ](#)

ובארבע עבירות של שימוש במרמה או בתחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי [סעיף 117\(ב\)\(8\)](#) [לחוק מע"מ](#). בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה שבין ינואר 2014 ועד יולי 2014 הפיץ הנאשם 43 חשבוניות פיקטיביות ובכך התחמק מתשלום מס של 1,581,087 ₪. **המחדלים לא הוסרו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10-24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 16 חודשי מאסר, 4 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 50,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו והתחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע בגובה 10,000 ש"ח, תוך שהוא נותן משקל לקולא להודיית הנאשם שחסכה זמן שיפוטי יקר, מצבו הנפשי של הנאשם כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן וחלוף הזמן מביצוע העבירה וזוקף לחומרה את עברו הפלילי של הנאשם ואת לקיחת האחריות החלקית של הנאשם על ביצוע העבירות.**

ט. עפ"ג (מרכז) 9012-01-20 **רשות המיסים נ' יחיא גאבר** [פורסם בנבו] (21.7.2020) - המשיב הורשע על פי הודאתו ב - 16 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) [לחוק מע"מ](#), עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) ו-20 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) [לחוק מע"מ](#). בית משפט השלום הטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בצד קנס בסך 10,000 ₪ ומאסר ע"ת. **בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וגזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר ע"ת וקנס** בציינו את חומרת העבירות, תקופת העבירות, היקף העלמות המס העומד על מעל מיליון ₪ והעובדה כי הנאשם לא הסיר את המחדלים נשוא כתב האישום בקובעו כי **מתחם העונש ההולם בנסיבות אלה נע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל.**

י. רע"פ 4149-16 **עמוס אברהם נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.10.2018) - בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות לפי סעיפים 117(ב)(7), 117(ב)(3), 117(ב)(8), 117(ב)(1) ו-117(ב)(5) [לחוק מע"מ](#) לאחר שהוציא 305 חשבוניות פיקטיביות של שבע חברות שונות כאשר סכום המע"מ הגלום בהם עומד על 1,778,060 ₪. **בית המשפט המחוזי אישר את פסק הדין של בית משפט השלום אשר קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 20-40 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, 15 חודשי מאסר על תנאי וקנס בגובה 75,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו.**

יא. עפ"ג ([מחוזי ב"ש](#)) 68947-07-20 **יוסופוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.11.2020) - בית המשפט הרשיע את הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון עם טווח ענישה, ב-53 עבירות שלביצוע פעולות במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שהוא חייב בו על-פי חוק ובעבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך כנדרש בדיון. סכום המס הכולל עמד על כ-2.7 מיליון ₪. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8-18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר ע"ת, קנס על סך 25,000 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם, וגזר עליו 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירותבשל חלוף הזמן.**

28. לאור האמור לעיל ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם בנסיבות התיק שלפניי נע בין 20-45 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית של קנס ומאסר ע"ת.**

29. באשר לקנס, מדובר בעבירות הנעברות לצורך הפקת תועלת כלכלית ומשכך קיימת חשיבות לענישה כספית

משמעותית אשר תלמד כי אין תועלת כלכלית בביצוע עבירות אלה. אשר למתחם הקנס, יש להתחשב בחומרת העבירות, סכום המס נשוא כתב האישום אך גם ביכולתו הכלכלית של הנאשם להסרת מחדלי כתב האישום. **לאחר כל אלה ותוך התחשבות בשיקולים השונים ובשים לב לכך כי הנאשם לא הציג מסמכים כלשהם המלמדים על מצבו הכלכלי, מצאתי כי מתחם הקנס בעניינינו נע בין 80,000-160,000 ₪.**

האם יש לחרוג ממתחם העונש ההולם בעניינינו?

30. האפשרות לחריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום קבועה בסעיף 40ד לחוק העונשין שזו לשונו:

"(א) קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

(ב) היו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף קטן (א), אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה, ופירט זאת בגזר הדין."

31. לאחר שעיינתי בתסקירי שירות המבחן ושמעתי את טיעוני הצדדים בעניין זה לרבות טענת ב"כ הנאשם באשר לטעם הכפול בבסיס הבקשה לחרוג מהמתחם ובשים לב לחומרת העבירות במקרה שלפניי, היקף הסכום שנגרע מהקופה הציבורית ולמשמעות השיקום כאשר מדובר בעבירות מס, לא מצאתי כי במקרה שלפני קיימים שיקולי שיקום אשר יש בהם כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם. מצאתי לציין בעניין זה את דברי בית המשפט העליון ברע"פ 5819/18 **רפאל בן דוד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (7.8.2018) בכל הנוגע להמלצת שירות המבחן:

"לגופו של עניין, אדגיש כי בתסקיר השלישי שהוגש לבית משפט השלום הומלץ להטיל על המבקש צו שירות לתועלת הציבור וצו מבחן, משיקולי שיקום, אך בית משפט השלום לא אימץ המלצה זו משסבר כי מתחם העונש ההולם כולל, למצער, רכיב של מאסר בדרך של עבודות שירות. **הלכה היא כי בית המשפט אינו מחויב לאמץ את המלצת שירות המבחן. המלצת שירות המבחן כשמה כן היא ומלאכת גזירת הדין נתונה לבית המשפט.** בית המשפט השלום בחן את עניינו של המבקש לאור מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה וגזר את דינו בתחתית המתחם שנקבע. לא מצאתי כי נפלה שגגה מלפני בית משפט השלום בגזירת הדין. מאותו נימוק, לא מצאתי להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי. גם בטענה כי בית המשפט המחוזי שגה משלא הורה על קבלת תסקיר משלים, לא מצאתי ממש. ערכאת הערעור אינה מחויבת להזמין תסקיר משלים, כל אימת שהוגש תסקיר בערכאה הדיונית, והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט" (ההדגשות הוספו, צ.ג.ג.).

קביעת העונש בתוך המתחם

32. בגזירת העונש המתאים לנאשם, במסגרת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין). במסגרת זו מצאתי לתת משקל לקולא לכך שהנאשם שיתף פעולה, הודה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. עוד זקפתי לזכות הנאשם את חלופת הזמן מביצוע העבירות, את העובדה כי השתתף

בקבוצה טיפולית כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן בעניינו ואת מצבו האישי לרבות מצבה של אשתו כפי שתיארה בפניי באת כוחו וכפי שעלה אף מדבריו בפניי. מנגד מצאתי לתת משקל לחומרה לאי הסרת מחדלי כתב האישום המתוקן שעומדים על סכום גבוה במיוחד של 5 מיליון ₪.

33. נוכח כל האמור לעיל, לאחר שלקחתי בחשבון את כלל השיקולים ולאחר שנתתי דעתי גם לנסיבות האישיות של הנאשם כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן בעניינו ובחנתי את חלקו גם בשים לב לגזרי דין אחרים בפרשה שחלקם ניתנו על-ידי, אני סבורה שיש למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם לעניין המאסר וקרוב לתחתית המתחם לעניין הקנס מאחר וקיימת חשיבות להטלת קנס משמעותי בעבירות כלכליות לרבות עבירות מע"מ אף בשים לב לכך כי הנאשם לא הסיר ולו במקצת את מחדלי כתב האישום המתוקן.

סוף דבר

34. אשר על כן ונוכח המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמת 1 -

קנס סמלי בגובה 50 ₪ ₪ שישולם בתוך 30 יום מהיום.

נאשם 2 -

א. 23 חודשי מאסר.

ב. **מאסר ע"ת למשך 12 חודשים**, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך שלוש שנים יעבור עבירה מסוג פשע לפי חוק מע"מ.

ג. **קנס** בסך 90,000 ₪ או 6 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-25 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.12.2025 ובהמשך בכל ראשון לחודש שלאחריו. אי תשלום שיעור משיעורי הקנס תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ד. **אני מטילה על הנאשם** התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע בסך 100,000 ₪.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/פיצוי/ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל-אביב בתוך 45 יום.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ג' אב תשפ"ה, 28 יולי 2025, במעמד הצדדים.